

Uchwała Nr X/44/2019
Rady Gminy w Krzynowłodze Małej
z dnia 30 maja 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz.506) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, 1629 z 2019 r., poz. 60 i 730.), po rozpatrzeniu skargi oraz po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg Wniosków i Petycji w niniejszej sprawie Rada Gminy w Krzynowłodze Małej uchwała, co następuje:

§ 1

Uznaje za bezzasadną skargę z dnia 4 marca 2019 r. (przekazaną do Rady Gminy w dniu 20 marca 2019.) **skarżących na działalność Wójta Gminy Krzynowłoga Mała, dotyczącą bezczynności w sprawie niezgodności lokalizacji zakładu ██████████ w miejscowości Kaki – Mroczy z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Krzynowłoga Mała, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.**

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy do zawiadomienia skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
/-/ Bogdan Stryjewski

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr X/44/2019
Rady Gminy w Krzynowłodze Małej
z dnia 30 maja 2019 r.

**UZASADNIENIE do Uchwały Nr X/44/2019
Rady Gminy w Krzynowłodze Małej
z dnia 30 maja 2019 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy.

W dniu 7 marca 2019 r. Wojewoda Mazowiecki przekazał zgodnie z właściwością do Wójta Gminy skargę Państwa [REDAKTURA] oraz [REDAKTURA] na działalność Wójta Gminy. Wójt w dniu 20 marca 2019 przekazał skargę do Rady Gminy w celu rozpatrzenia jej zasadności.

Rada Gminy w Krzynowłodze Małej Uchwałą Nr IX/38/2019 z dnia 8 kwietnia 2019 r przedłużyła termin rozpatrzenia skargi w celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, mającego na celu ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy objętej skargą, w tym przedstawienie opinii przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji w dniu 24 kwietnia 2019 r. wystąpiła do Wójta Gminy Krzynowłoga Mała o złożenie wyjaśnień dotyczących skargi.

Ustalono, iż skarga dotyczy niezgodności lokalizacji zakładu [REDAKTURA] w miejscowości Kaki – Mroczi z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Krzynowłoga Mała.

Komisja analizując treść skargi oraz złożone w dniu 29 kwietnia 2019r wyjaśnienia Wójta ustaliła, iż Wójt Gminy Krzynowłoga Mała po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w dniu 19 września 2018 r. wydał decyzję nakazującą Panu [REDAKTURA] przywrócić poprzedniego stanu zagospodarowania terenu na części nieruchomości stanowiącej działkę nr 299/2 obręb Kaki Mroczi. Powyższa decyzja została uchylona decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce z dnia 8 listopada 2018 r., znak SKO.GP/4000/1021-1023/2018 / data wpływu 4 stycznia 2019 r./ i przekazana organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Wójt Gminy Krzynowłoga Mała został zobowiązany do ponownego

rozpatrzenia sprawy zakładu ██████████ w miejscowości Kaki-Mrocзки z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Krzynowłoga Mała.

SKO zwróciło uwagę, że w dotychczasowym postępowaniu organ I instancji przede wszystkim :

1. nie odniósł się do możliwości umorzenia postępowania z powodu wcześniejszego rozstrzygnięcia sprawy decyzją ostateczną z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie IGS.6723.3.15 umarżającą postępowanie,

2. nie wskazał precyzyjnie na których działkach jest prowadzona działalność gospodarcza i czy w jej ramach nie jest naruszane przeznaczenie gruntu z ustaleniami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego / w skrócie „MPZP” /,

3. powinien ustalić, czy kruszenie kamieni kruszarkami i rozbijanie młotem pneumatycznym jest działalnością uciążliwą, o ile okazałoby się, że odbywa się na terenie oznaczonym w MPZP jako RMN.

Rozpatrując ponownie sprawę Wójt Gminy zastosował się do zaleceń SKO w przedmiocie prowadzenia postępowania oraz przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe. W toku ponownego rozpatrywania sprawy ustalono że działka o nr 299/2 jest wykorzystywana w części na cele rolnicze, a części na działalność gospodarczą. Prowadzona na części rolniczej działalność jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W celu dokładnego wykazania, gdzie znajdują się obiekty służące działalności gospodarczej oraz składowane kamienie i żwir powołano biegłego uprawnionego geodetę, który w opinii z dnia 4 lutego 2019 r., na mapie zagospodarowania terenu wyodrębnił teren rolny /R/ od terenu zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej ekstensywnej /RMN/. Na mapie zostały też naniesione i oznaczone numerami wszystkie obiekty związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. Z ustaleń wynika, że na terenie części działki nr 299/2 prowadzona jest działalność gospodarcza pomimo tego, że działka ta jest gruntem stanowiącym użytek rolny. Na części poprzednio istniejącego gruntu rolnego wprowadzono zmiany zagospodarowania terenu – działalność rolnicza została „wyparta” przez działalność gospodarczą polegającą na kruszeniu kamieni, składowaniu żwiru oraz urobku z kruszarek. Zmiana ta jest rzeczywistą zmianą zagospodarowania terenu a na zmianę

sposobu użytkowania przedmiotowej działki nie zostało wydane ani pozwolenie ani decyzja. Wreszcie zmiana ta jest niezgodna z zapisami MPZP. W przypadku zmiany zagospodarowania terenu, o której mowa bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości:

1) wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, albo

2) przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania.

Biorąc pod uwagę ustalenia i stan faktyczny w dniu 29.03.2019 wydano decyzję znak IGS.6723.1.23.2016/2018 nakazującą przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania nieruchomości rolniczej, zgodnie z MPZP.

Od przedmiotowej decyzji Wójta Gminy Krzynowłoga Mała znak IGS.6723.1.23.2016/2018 wpłynęły odwołania : [REDAKTOWANE], radcy prawnego Stanisława Kwietniaka reprezentującego [REDAKTOWANE] oraz odwołanie [REDAKTOWANE].

[REDAKTOWANE] w swoim odwołaniu podnoszą zarzut niewyznaczenia w decyzji terminu w którym ma nastąpić przywrócenie poprzedniego stanu zagospodarowania.

W obrocie prawnym znajdują się wprawdzie decyzje wyznaczające ww termin, jednak po analizie orzecznictwa sądów administracyjnych, organ I instancji uznał, że przepis art. 59 ust 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 maja 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym / Dz.U. z 2018 r. poz. 1945, z 2019 r. poz. 235 i poz. 60 / nie nakłada obowiązku wyznaczenia tego terminu. Przepis art. 59 ust 3 powołanej ustawy stanowi :

art. 59 ust 3 W przypadku zmiany zagospodarowania terenu, o której mowa w ust. 2, bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości:

1) wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, albo

2) przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania.

Z brzmienia tegoż przepisu wynika, że tylko w przypadku wstrzymania użytkowania terenu, organ wyznacza inwestorowi termin dla wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Zatem tylko w tym przypadku określona została podstawa dla wyznaczenia inwestorowi terminu dla doprowadzenia do stanu zgodnego z prawem, uzyskania decyzji o warunkach zabudowy. Gdy organ korzysta z drugiej sankcji przewidzianej w tym przepisie nie ma mowy o terminie. Nie ma więc podstawy prawnej dla określenia takiego terminu. Takie stanowisko prezentuje np. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 15 października 2012 r. /sygn. akt IISA/GL 364/12 /.

Organ I instancji podziela ten pogląd, dlatego też z daleko idącej ostrożności, w zaskarżonej decyzji tegoż terminu nie wyznaczył. Przy czym należy podnieść, że w przypadku gdy właściciel nieruchomości nie wywiązuje się z nałożonego na niego obowiązku, wówczas właściwy organ winien wyegzekwować ww. obowiązek w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji / Dz.U. z 2018 r. poz. 1314 ze zm. / stosując przepisy dot. egzekucji świadczeń niepieniężnych.

Odwołanie radcy prawnego Stanisława Kwietniaka reprezentującego [REDAKTOR] i odwołanie [REDAKTOR] są tożsame, z tym że w odwołaniu [REDAKTOR] w pkt 3 podniesiono, że decyzja została skierowana do [REDAKTOR], który nie prowadzi działalności gospodarczej [REDAKTOR].

Odnosząc się do zarzutów postawionych w odwołaniach, Wójt Gminy ustosunkował się do nich jak poniżej:

Ad. 1

Zdaniem odwołujących w sprawie zgodności lokalizacji zakładu [REDAKTOR] z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego / w skrócie „MPZP” / toczyło się już postępowanie administracyjne, które zostało zakończone decyzją z dnia 28 kwietnia 2015 r., znak IGS 6723.3.2015 Wójta Gminy Krzynowłoga Mała, umarzającą postępowanie.

Organ I instancji, biorąc pod uwagę zalecenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego, wziął pod uwagę przedmiotową decyzję umorzeniową i uznał, że wprawdzie decyzja umorzeniowa dotyczy zgodności lokalizacji zakładu [REDAKTOR] z

MPZP, to jednak dotyczy to tylko działki nr 289 i obszaru oznaczonego w MPZP symbolem RMN – treny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej. MPZP jako przeznaczenie dopuszczalne ustala między innymi nieuciążliwą działalność gospodarczą, usługową i komunalną. Zatem w tym przypadku nie występuje niezgodność lokalizacji zakładu [REDAKTOWANE] z ustaleniami MPZP. Decyzja umarzająca nie dotyczy działki o nr 299/2, która w MPZP jest działką rolniczą R, na której nie jest dozwolone prowadzenie działalności gospodarczej.

Organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał przesłanki na podstawie których uznał, że decyzja umarzająca nie wywołuje skutków prawnych do niniejszego postępowania. Działalność gospodarcza [REDAKTOWANE] jest prowadzona na terenie dwóch działek o nr 289 i nr 299/2, przy czym na działce nr 289 jest dopuszczone w MPZP prowadzenie działalności gospodarczej, a na części działki 299/2 prowadzenie działalności gospodarczej jest niedopuszczalne.

Ad. 2 i 3

Organ I instancji podnosi, że powołana w odwołaniu decyzja Starosty Przasnyskiego z dnia 1 grudnia 2015 r. zezwala na składowanie odpadów tylko na części działki 299/2. W pkt 2 decyzji jest wyraźnie zaznaczone, że składowanie odpadów odbywać się będzie na utwardzonej, ogrodzonej części działki 299/2. Jak w niniejszym postępowaniu wykazano opinią biegłego, działka o nr 299/2 w MPZP w części jest działką rolniczą /R/, a w części terenem zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, na której dopuszcza się działalność gospodarczą. Nie można więc zgodzić się z twierdzeniem odwołujących, że decyzja Starosty Przasnyskiego dotyczy całej działki 299/2, ponieważ byłaby ona w części niezgodna z zapisami MPZP, co skutkowałoby jej nieważnością.

Zaskarżona decyzja dotyczy przywrócenia poprzedniego sposobu zagospodarowania działki 299/2, która w części jest działką rolniczą.

Odnosząc się do zarzutu, że decyzja została skierowana do [REDAKTOWANE], który nie prowadzi działalności gospodarczej [REDAKTOWANE], organ I instancji podnosi, że decyzja została skierowana do [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], którzy są zgodnie z ewidencją gruntów właścicielami działek o nr 289/2, 299/1 i przedmiotowej działki o nr 299/2 położonych w miejscowości Kaki Mrocзки. Nie

ma więc żadnego znaczenia, że [REDAKTOWANE] nie prowadzi działalności gospodarczej.

Ad.4

Zupełnie chybiony jest zarzut, iż przepis art. 59 ust 3 ma zastosowanie do obiektów tymczasowych, nie wskazując konkretnie tych obiektów. Na działce 299/2 są usytuowane między innym kruszarki kamieni, których nie można klasyfikować w kategorii obiektu. Kruszarki mogą być urządzeniem stacjonarnym lub mobilnym. W niniejszej sprawie są to kruszarki stacjonarne, a więc w żaden sposób nie można im przypisać charakteru „tymczasowości”, nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, że są obiektami.

Należy też podnieść, że przepis art. 58 ust 3 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie wskazuje i nie rozróżnia co stanowi „przedmiot” przywrócenia poprzedniego stanu zagospodarowania. Zdaniem organu I instancji przepis ten oznacza, że przywrócenie poprzedniego stanu zagospodarowania oznacza - w niniejszej sprawie, usunięcie wszystkiego co nie jest związane z produkcją rolną, a więc także składowiska kamieni, tłucznia i żwiru.

Odwołania zostały wniesione z zachowaniem terminu i przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji po wnikliwej analizie stanu prawnego oraz zapoznaniu się z dokumentami w prowadzonym postępowaniu oraz fakt że zostały wydane dwie decyzje administracyjne nakazujące przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania uważa, iż wniesiona skarga jest bezpodstawna.

Komisja Skarg Wniosków i petycji przedłożyła Radzie Gminy Opinię w sprawie zarzutów postawionych w skardze Wójtowi Gminy Jerzemu Humięckiemu jednogłośnie podjęła decyzję o uznaniu wniesionej skargi za bezzasadną.